

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет
імені Г.С. Сковороди

Факультет іноземної філології

До 215 річниці ХНПУ імені Г.С. Сковороди

МАТЕРІАЛИ
II СТУДЕНТСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ,
ПРИСВЯЧЕНОЇ МІЖНАРОДНОМУ ДНЮ СТУДЕНТА
(15 листопада 2019 року, місто Харків)

Харків

2019

УДК 81+82+371.3:811
ББК 74.580.268
М34

За загальною редакцією
кандидата філологічних наук, доцента **Т.В. Подуфалової**

*Затверджено редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди*

(протокол №6 від 05.11.2019 р.)

М34 Матеріали II студентської науково-практичної конференції, присвяченої Міжнародному дню студента (15 листопада 2019 року, місто Харків) / За заг. редакцією канд. філол. наук, доц. Т.В. Подуфалової. Харків: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2019. 89 с.

У збірці представлено матеріали II науково-практичної конференції магістрантів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди, присвячені актуальним проблемам іноземної філології та методики навчання іноземних мов.

Для викладачів, аспірантів і студентів філологічних факультетів закладів вищої освіти.

Видано за рахунок авторів

© Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С. Сковороди, 2019

Савицька Карина. The Use of Technological Devices in English Language Teaching	65
Савченко Анастасія. Еволюція готичного роману в ХІХ–ХХ ст.	65
Сердюкова Тетяна. Антиутопія в англійській літературі ХХ століття	67
Серемчук Олег. Проблема перекладу ідіом як актуальне питання сучасної лінгвістики	68
Сіряк Юлія. Міфологема храму в романі Вільяма Голдінга «Шпиль»	69
Смирнова Євгенія. Статус штучних мов у сучасній лінгвістиці	70
Суббота Вероніка. Відображення емоцій у фразеологізмах сучасної англійської мови	71
Токарєва Вікторія. Вербалізація проявів невербальної поведінки персонажів роману Ш. Бронте «Джейн Ейр»	73
Толмачова Катерина. Фонетичний аспект у методиці навчання французької мови на початкових етапах (урок «зеро»)	75
Федоренко Яна. Особливості перекладу медійних текстів з англійської мови на українську	76
Федорова Катерина. Відмінності між діловим листуванням у британській та американській культурах	77
Фоцій Марія. Історія появи емодзі	78
Черкаська Катерина. Шекспірівська тематика у творчості А. Мердок	80
Чихаріна Карина. Захід-Схід: Проблема діалогу культур у творчості Сомерсета Моєма (на прикладі збірки «На китайській ширмі»)	82
Шаутдінова Альона. Англійські лексичні запозичення у сфері комп'ютерної техніки в сучасній німецькій мові	83
Шестак Марина. Засоби вираження оцінки в мотиваційному дискурсі	85
Шило Таїсія. Кольороназви у творах В.С. Моєма	86
Шпаченко Світлана. Mythological and Legendary Characters in the Novel by M. Shelley <i>Frankenstein</i>	87

потрібно дотримуватися ніяких «абзаців». Кожна смислова пропозиція листа (або смисловий блок з двох-трьох речень) починається з нового рядка та/або відділяється додатковим міжрядковим інтервалом, щоб було зручніше читати текст. Не так важливо, де поставити дату відправлення, в правому або лівому кутку, в самому верху бланка або одразу під адресою. Також не має принципового значення і те, що ви поставите після звернення – кому або двокрапку, британці віддають перевагу першому, американці – другому.

Однією з основних вимог до складання листа в американській культурі є чіткий виклад суті в першій частині тексту листа, нижче – додаткова інформація. В американському діловому листі часто використовуються підзаголовки, інші засоби для відображення переходу від однієї думки до іншої. Ввічливий тон не поширюється на діловий лист. В американському діловому листі прийнято викладати все конкретно і прямолінійно, що не властиво представникам інших культур. Відмінності в складанні британського і американського ділового листа стосуються також того, що, наприклад, звернення в американському листі оформляється двокрапкою «*Dear Ms Rose:*», а в британському – комою «*Dear Mr White,*». Завершальна фраза «*З повагою*» в британському варіанті *Sincerely yours* та *Faithfully yours* має американський варіант *Truly yours/Yours truly*.

Таким чином, варіативність ділового листування, зумовлена використанням британського або американського варіантів англійської мови, характеризується стилістичним, лексичними та пунктуаційними особливостями писемного мовлення, врахування яких необхідне для досягнення успіху в процесі ділової комунікації.

ІСТОРІЯ ПОЯВИ ЕМОДЗІ

Марія ФОЦІЙ

Науковий керівник – кандидат філологічних наук Ю.О. Шпак

На сьогодні комунікація людей здебільшого відбувається за допомогою використання різних соціальних мереж і спеціальних програм, які називають месенджери. До їх появи, для швидкої віддаленої комунікації між людьми, використовувалися SMS-повідомлення, які передавалися через мобільну мережу. Надіслати розгорнутий лист не було можливо, тому що максимальний розмір повідомлення становив 60 символів (з урахуванням знаків пунктуації та пробілів), тому з'явилася необхідність у більш короткому вираженні своїх думок. Мета дослідження – виявлення основних етапів розвитку технології смайликів (емодзі) як тестових знаків в Інтернет-комунікації, переваг і недоліків їх вживання.

Спочатку за допомогою SMS-повідомлень не можна було передати емоційне забарвлення, тому сенс деяких повідомлень міг трактуватися неправильно. Для розв'язання цієї проблеми в 1982 році були придумані перші смайлики. Термін «смайлики» означає спеціальні комбінації символів для позначення простих емоцій, як, наприклад, радість, смуток, насмішка. 19

вересня американський учений Скотт Фалман з університету Карнегі-Меллон відправив електронного листа, в якому запропонував використовувати смайлики, що складаються з двокрапки, тире і дужки, в оголошеннях на інформаційній дошці університету. Спочатку використовувалася запис смайлика за допомогою 3-х основних символів, але, у зв'язку зі збільшенням швидкості листування, розмір смайлика міг зменшуватися аж до одного символу.

Як і будь-яка розробка або технологія, смайлики мали свої плюси і мінуси. Головною особливістю і перевагою смайликів можна вважати їх зрозумілість і простоту – вони не вимагали перекладу, тому що були однаковими для всіх народів світу. Основним же недоліком була їх скромна кількість (не більше 50 штук) та якість виконання, пов'язана з необхідністю стискати дані для передачі. Але мова віртуальної комунікації, як і будь-яка «жива» мова, з часом змінювалася, і на зміну смайликам прийшли так звані «емодзі» [2].

Емодзі – невеликі піктограми, на яких зображені вже більш точніші фігурки або образи, що передають не тільки прості емоції (а саме: сміх, смуток, посмішку), але і зображення різних вікових груп людей, людські жести, різні предмети живої і неживої природи, об'єкти людського побуту, прапори, дорожні знаки і т. д. [4].

З їх допомогою людина може передати не тільки будь-яку інформацію, але й невербальний контекст повідомлення – висловити ту чи іншу емоцію або дію, не вдаючись до написання довгого тексту. За даними досліджень Школи психології при Університеті Фліндерса, було доведено, що людський мозок сприймає емодзі в тексті як справжні посмішки, сльози або захоплення. При цьому, в залежності від емоційної близькості зі співрозмовником, людина починає відчувати ті ж емоції і також демонструє це у відповідному повідомленні [3].

Крім передачі емоцій, емодзі передають інформацію про статус отримання: «Повідомлення отримано» або «Повідомлення прочитане». Прикладом практичної реалізації даної функції в «живому» спілкуванні між людьми є кивання головою – якщо людина бачить кивання головою з боку співрозмовника, то розуміє, що інтерес до його інформації не втрачений і можна продовжувати вести бесіду. Безсумнівно – в даний час популярність емодзі зростає – про це свідчать дані компанії Swyft Media, згідно з якими 74 % американців постійно використовують емодзі в своєму онлайн-листуванні, відправляючи в середньому по 96 смайлів/емодзі на добу [3].

Використання емодзі в тексті сприяє більш коректному сприйняттю сенсу, але, крім цього, породжує також проблему їх надмірного використання. Дана проблема актуальна серед підлітків, які постійно замінюють звичні мовні конструкції на набір із різних смайликів. Це пояснюється тим, що підліток може не знати, як правильно трактувати свої думки за допомогою слів і уявляє їх у вигляді набору картинок. Така практика може призвести до можливої мовної деградації – якщо раніше людина використовувала літературу як

джерело необхідних слів для опису своїх думок, то зараз це можна зробити просто вибравши необхідні емодзі. Це може надалі відбиватися на мовленні підлітка, словниковий запас якого не дозволить точно й ясно пояснити свої думки вголос [1].

Таким чином, впровадження нових засобів комунікації покращує зрозумілість переданих повідомлень, а поява емодзі сприяла кращому розумінню людських емоцій у написаному тексті та появі можливості швидкої шаблонної відповіді. Емодзі допомагають створити певну атмосферу спілкування і налаштовують на потрібний настрій. Але зловживання такими засобами може спричинити деградацію писемності – сучасний діалог двох і більше підлітків в Інтернеті може привести до обмеженості мовних можливостей особистості та як наслідок занепад мови. Безумовно, це зовсім не означає, що необхідно заборонити використання емодзі, але введення різних обмежень, або своєрідних освітніх програм, допоможе врятувати звичні нам мовні конструкції та зберегти грамотність серед молоді.

Література

1. Одарюк И.В. Колмакова В.В. Прагмалингвистический аспект социализации личности. *Филологические науки. Вопросы теории и практики*. 2017. № 11-2 (77), с. 127-129.

2. Макеев С.Н. «Смайл» как элемент интернет общения – современная интерпретация эмоций [Электронный ресурс]. Режим доступа: <http://www.science-education.ru/ru/article/view?id=20194>

3. Churches, Owen. Emoticons in mind: An event-related potential study // [Электронный ресурс]. Режим доступа: <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/17470919.2019.873737#.UvoYWXb>

4. Schnoebelen T. Do you smile with your nose? Stylistic variation in Twitter emoticons. *University of Pennsylvania Working Papers in Linguistics*. 2012. Vol. 8, iss. 2. P. 116-125.

ШЕКСПИРІВСЬКА ТЕМАТИКА У ТВОРЧОСТІ А. МЕРДОК

Катерина ЧЕРКАСЬКА

Науковій керівник — кандидат філологічних наук, доцент Ж.А. Кононова

Інтертекстуальність — одне з найпоширеніших явищ серед літературних текстів. Нею користуються як в наукових, так і в художніх творах. Вона позначає спектр міжтекстових відносин, тобто саме завдяки ній автори та авторки можуть спиратися на твори інших авторів та авторок, відтворювати у своїх текстах конкретні літературні явища інших творів, а також наслідувати чужі стильові властивості.

Інтертекстуальність досягається як за допомогою різних методів стилізації, так і за допомогою таких засобів, як цитата, аллюзія, пародія тощо.

Існують різні види інтертекстів, за допомогою яких письменники та писемниці намагаються передати сутність своїх персонажів або оточуючих їх